

Toamna, cu aer vinovat

Lilika

Toamna-n foi de-aur se răsfată,
Ruginiul pomilor, e acum de față,
Pune zeghe coclită peste goruni,
Iar roada-i coaptă-n tufe de-aluni.

Cad trupuri vii, știrbite de rugină
Și vântul trece singur prin grădină
Privind cu dojana inabil ascunsă
Cum cade lin, o-ntarziată frunză.

Stând cuvincios, așezată pe-o treaptă
La moara tăcută, o babă așteaptă .
Să-i vină moșul,de la povarna din sat
Aburit de fum și rachiu degustat.

Că visul meu e-o pată-nsîngerată.
Știu bine,numai toamna-i vinovată,
Cu ochiul roșu păzește prin uluci
Panere pline cu struguri și nuci.